

[Johan Philipsen.]

Hanssen stillede til kulturministeren — det gik jo på, hvor langt kassetteudvalget var kommet — noget op. Det er jo således, at radiatoradet engang i april måned formodentlig vil tage endelig stilling til radiokommissionens betænkning, og et af de spørgsmål, som bliver et hovedspørgsmål, er radioens og fjernsynets hele virkemåde fremover på undervisningsområdet. Derfor overrasker ministerens svar mig ikke; det gik jo på, at det er et område under stadig udvikling. Men uanset det vil det være af væsentlig betydning for os, om vi kunne få det materiale, som kassetteudvalget har i øjeblikket, uanset dets ufuldkomnethed, og kigge på det i forbindelse med radiokommissionens betænkning, også begrundet deri, at jeg går ud fra, at ministeren spørger radiatoradet under de forudsætninger, at vi skal afgive et svar, der er nogenlunde ordentligt bearbejdet. Jeg spørger altså, om vi kan få det foreløbige materiale, der foreligger indtil nu, helst inden februar måned går til ende.

Jeg kan ikke høre mig for til allersidst at sige til ministeren, der talte om, hvad reklame på dette område kan føre til: nogle rædselsfulde udsendelser i USA og nogle meget charmerende udsendelser i Vesttyskland.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Til fru Merete Bjørn Hanssen vil jeg gerne sige, at hvis radiatoradet i april skulle komme med sine bemærkninger om radiokommissionens betænkning, vil jeg bestræbe mig meget for at komme med en redegørelse i indeværende samling. Der må jeg altså tage det forbehold, at det kommer an på hele arbejdsgangen, EF-lovgivning og følgelovgivning osv., og i hvert fald kan vi ikke nå en egentlig lovgivning i denne samling. Men hvis vi kan nå at komme ind med det og det passer ind i arbejdsgangen, vil jeg meget gerne skynde mig at komme frem med det.

Jeg vil sige med hensyn til, om man kan få oplysninger stillet til rådighed, at jeg skal undersøge, hvordan materialet ligger; jeg mener, det må være principielt rigtigt, hvis man kan lave et foreløbigt materiale, at sende det frem, sådan at man kan bruge det allerede nu både i radiatoradet og til underret-

ning for de ordførere, der beskæftiger sig med disse områder.

Så har jeg lige en enkelt bemærkning til hr. Stæhr Johansen. Jeg er enig i, vi ikke skal grave grøfter eller gøre kløfterne større, og vi kan måske næsten ende med at optræde sammen i „De unges Forbund“ på den måde, vi er begyndt. Men jeg vil til det spørgsmål, der blev stillet, sige, at man skal jo aldrig sige aldrig. Jeg kan ikke, skal vi sige binde mig for al fremtid med hensyn til, hvordan det vil gå med spørgsmålet reklamefjernsyn, hvis alle andre lande har det. Men jeg kan sige så meget, at så længe jeg har mulighed for det, vil jeg medvirke på alle områder til at forhindre, at der indføres reklame i dansk radio og fjernsyn.

(Kort bemærkning)

Albertsen: Det er mere, for at der ikke skal herske nogen misforståelser med den rekommandation fra Nordisk Råd. Der står i den ganske klart, at ingen af landene enkeltvis kan tage stilling hertil, men at det kun kan ske efter samråd mellem de tre lande. Så der kan ikke herske nogen som helst tvivl om, at en forudsætning for at realisere noget sådant, enten er, at vi går imod den vedtagelse, vi selv har accepteret, eller at det sker i forhandling med de øvrige lande og i givet og forventeligt fald da kun i overensstemmelse med dem.

(Kort bemærkning)

Stæhr Johansen: Det er måske forkert at bruge udtrykket, at jeg er tilfreds med ministerens udtalelser om fremtiden i Danmarks radio angående reklamer; men jeg vil kun understrege, at jeg er tilfreds med, at udtalelsen er så klar. Der kan jeg sige, at vi står skarpt over for hinanden, for vi i vort parti mener ikke, der er muligheder for, at man her i Danmark kan få en anden fjernsynskanal, uden at man får det gennem en finansiering, som hviler på reklameindtægter, da man ellers vil komme op på så høje licenser, at det er næsten umuligt for almindelige mennesker at betale dem. Dansk erhvervs-livs reklamemuligheder skal altså oversvømmes af de andre landes reklamer, for vi må ikke glemme, at der er mange, der kan se fjernsyn fra andre lande; dér vil vi altså